

سالی برای تولید همدان و آینده‌ای پس از یک سال

سازمان

پیام آینه ۱۵۴ • سال چهارم • تحلیلی، اطلاع‌رسانی، آموزشی

سعید زارع صفا

همدان پیام: سال جدید نیز بی‌نام نماند و به سال «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» مشهور شد تا سرمشقی دیگر پیش روی جامعه و مسئولان برای فعالیت در سال ۹۱ قرار بگیرد. رسانه‌های گفتاری و نوشتاری نیز از لحظه نامگذاری سال ۹۱، به چگونگی اجرای این شعار و راهبردهای آن پرداختند. هرچند که رهبر انقلاب نیز به رسم سال‌های پیش، در سفر نوروزی خود به مشهد مقدس، بخش‌هایی از وظایف و تکالیف مدیران و جامعه را در قبال شعار سال مشخص نمودند.

در این بین نقش رسانه‌ها به عنوان چشم‌بان بیدار جامعه در رصد فعالیت‌ها و اظهار نظرهای مسئولان مربوط بالاخص دولت و گوشزد کردن نواقص و کاستی‌های دستگاه‌ها در مسیر تحقق این شعار بسیار حائز اهمیت است.

آنچه مطبوعات باید در بسط مفهوم آن در سال جاری تلاش بیشتری داشته باشند تبیین محتوا و پیام شعار سال است که در ظاهر امر، فهم آن ساده می‌نماید اما راه‌های تحقق آن پیچیده‌تر از نام شعار است.

نگارنده معتقد است ساده انگاشتن مفاهیم نام‌های سالیانه و بی‌توجهی عملی به این شعارها باعث آن شده است که در چهار سال پشت سرهم، تأکید رهبری انقلاب بر موضوعات اقتصادی باشد؛ اگر چه تکرار چنین موضوعاتی می‌تواند از بام تأکید بیشتر و ضرورت داشتن آن نیز باشد اما علت عمده آن به نبود اهتمام برخی مسئولان به عملی شدن این شعارها بوده است.

مسأله‌ای که در این موضوع به رسانه‌ها مربوط می‌شود و قابل انتقاد است، انفعال رسانه‌ها در مقابل مسئولانی است که با شعارهای سالیانه، شعاری و تشریفاتی برخورد کرده و گام‌های اساسی

■ **مهدی ناصرنژاد**

پیام نوروزی مقام معظم رهبری حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای به مردم و مجریان امور کشور برای اهتمام جدی به «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» به جدی‌ترین بحث محافل رسمی و غیر رسمی جامعه اسلامی به خصوص در بخش‌های اقتصادی و تولیدی تبدیل شده است. در یک کلام، علت اینکه پیام رهبر انقلاب در طلیعه سال ۱۳۹۱ بیش از هر زمان دیگر افکار عمومی جامعه را به خود جلب کرده، این است که این پیام مهم و راهبردی در حساس‌ترین مقطع انقلاب اسلامی و شرایط اجتماعی و اقتصادی کشورمان به لحاظ تحریم‌های شدید استکبار جهانی و ایادی دست‌نشانده آن در اروپا و آسیا، صادر می‌شود.

دلیل دیگر چنین حساسیت و فراگیری پیام این است که تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی به وجود تمام گستردگی و اهمیت حیاتی آن، شبنی و سهیل الوصول است. مسئولان محترم وطنی است. قشرهای مختلف مردم کشورمان و تمام تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ایرانی، روی هر پاشنه که بچرخند و از روی هر دنده که بچرخند باید آب از دست مسئولان بگیرند. در واقع کلید تمام سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها دست خود مسئولان است؛ز این معنی و سرآغاز تحقق "تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی" باید از مسئولان اراده و پشتکار و هوشیاری آنان الگوبرداری شود. تمام ملاحظات صنفی و گروهی و حزبی در این زمینه باید فدای مصلحت جمعی

چرا از این امر کوتاهی ننماید؟

رسالت رسانه‌ها در قبال شعار سال؛

مقابله با «تظاهر گرایی» برخی مسئولان

برای تحقق آنها برنداشته‌اند. در چنین فضایی که عده‌ای با غوغاسالاری و پیگیری منافع شخصی، همچنین هدر دادن انرژی کشور در مسائل روزمره و جنجال برانگیز، به قدری فضای سیاسی کشور را آلوده می‌کنند که بعضی مواقع حتی سخن گفتن از شعار سال نیز سخت می‌شود؛ بنابراین در برنامه‌های امسال رسانه‌ها، باید اقداماتی برای برخورد با رفتارهای «تظاهر‌گونه» برخی مسئولان در قبال شعار سال گنجانده شود تا بتوانند بخشی از این رفتارهای رواج یافته در جامعه را کاهش دهند.

رسانه‌ها همانطور که ذکر شد می‌توانند با ترسیم افق‌های شعار امسال- بر اساس منویات رهبری- و تبیین راهکارهای نیل به آن، مسئولان امر را در رسیدن به چشم‌انداز شعار یاری دهند.

در شعار امسال تأکید بر حمایت از تولید و سرمایه ایرانی دیده می‌شود که در این نقطه رسانه‌ها باید در نظر داشته باشند که امروز اگر سخنی از اقتصاد

با شعار و بزرگ‌نمایی هیچ مشکلی از جامعه حل نمی‌شود

وقتی اجناس ایرانی را به انهای مختلف با مارک و نشان تقلبی به عنوان اجناس وارداتی و خارجی به بالاترین قیمت به فروش می‌رسانند، چرا به هویت و هنر و قابلیت‌های خود خیانت کنیم و جاده صاف‌کن بیگانگان باشیم.

حالا با تمام این احوال و این واقعیت‌های تاریک و روشن، روی سخن و ذات این نوشتار، متوجه مسئولان محترم وطنی است. قشرهای مختلف مردم کشورمان و تمام تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ایرانی، روی هر پاشنه که بچرخند و از روی هر دنده که بچرخند باید آب از دست مسئولان بگیرند. در واقع کلید تمام سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها دست خود مسئولان است؛ز این معنی و سرآغاز تحقق "تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی" باید از مسئولان اراده و پشتکار و هوشیاری آنان الگوبرداری شود. تمام ملاحظات صنفی و گروهی و حزبی در این زمینه باید فدای مصلحت جمعی

و رشد اقتصادی گفته می‌شود بیشتر بر پایه اشتغال ناپایدار و درآمدهای نفتی است. با چنین اقتصادی که این روزها متغیر دیگری نیز اوضاع آن را ناپایدار از گذشته ساخته و آن «هدفمندی یارانه‌ها» است رسیدن به افق‌ها و اهداف شعار سال محال به نظر می‌رسد. چرخه تولید ایرانی امروز از یک سو در محاصره اجناس بی‌کیفیت با حتی با کیفیت چشم بادامی‌ها قرار گرفته و از سوی دیگر اگر تولیدی هم داشت با اجرای ناقص قانون هدفمندی یارانه‌ها امروز به میزان قابل توجهی کاهش یافته است.

در سال جدید رسانه‌ها با قوی‌تر کردن پنبه کارشناسی خود و ارائه استدلالات کارشناسی شده می‌توانند از ادامه برخوردهای تشریفاتی و زودگذر با شعارهای سالیانه جلوگیری کنند.

ابزار نقد و انتقاد، تحلیل، گفتگو با آگاهان امر و ... از جمله فعالیت‌هایی است که می‌تواند به تحقق هر چه بیشتر این شعار از جانب مسئولان بینجامد.

مخصوصاً در سال ۹۱ که سال آخر فعالیت دولت دهم محسوب می‌شود یکی از ارزیابی‌هایی که رسانه‌ها می‌توانند از عملکرد این دولت داشته باشند میزان پایبندی و پیشرفت آن نسبت به تحقق شعار سال ۹۱ است که قطعا در نمره‌دهی اذهان نسبت آن موثر خواهد بود.

نکته آخر آنکه امروز در اغلب نشریات یا رسانه‌های دیداری بخشی از صفحاتی و برنامه‌ها به نام سال اختصاص یافته اما همانطور که ذکر شد در این برنامه‌ها و مطالب صرفاً سخنان رهبری یا سطوحیات نباید بازگو شود بلکه باید در خلال این برنامه‌ها و گزارش‌ها، مسئولان مخاطب رهبری نیز به چالش کشیده شده و از آنان دالما در طول سال خواسته شود که پاسخگوی سوالات اذهان عمومی در تحقق اهداف سال باشند.

است و کارفرمایان نیز با قراردادهای ۲۹ روزه و موقت پوست کارگران و نیروی کار را می‌کنند. اینها نمونه‌ای کوچی از واقعیت‌های بخش تولید و اقتصاد هستند که به ساختار و اجتماعی و اقتصادی جامعه اسلامی ضربه می‌زنند.

پول و سرمایه‌های ملی در چند سال اخیر برای مشاغل کوچک و زودبازده صرف شده است. مشاغلی که به طور کامل و صد درصد تحقق نیافته و پول آن وسط راه از جای دیگری سر درآورده است.

در استان همدان به خصوص به لحاظ نبود صنایع مادر و بزرگ، سال‌ها و سال‌ها از قافله پیشرفت ما رنده است، می‌توان با الهام از پیام نوروزی مقام معظم رهبری کارهای اساسی و بزرگی انجام داد. این پیام مهم در قالب بومی و منطقه‌ای به واقع راه علاج واقعی هر دردی شناخت کامل و هدایت کنند. آفت اصلی و آسیب کلی برای پیام راهبردی مقام معظم رهبری، عدم درک کامل و بی‌توجهی به آن می‌باشد.

واقع راه علاج واقعی هر دردی شناخت کامل و هدایت کنند. آفت اصلی و آسیب کلی برای پیام راهبردی مقام معظم رهبری، عدم درک کامل و بی‌توجهی به آن می‌باشد. هدف بزرگ سهیم باشند، چه آن کسی که یک دست لباس می‌دوزد و چه آن کسی که آن لباس را می‌خرد و استفاده می‌کند.

■ **سمانه جهانگیری‌عرش**

همدان پیام: موضوع حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان از جمله اهدافی است که دولت‌ها در جهت تأمین منافع عمومی جامعه با اعمال سیاست‌های حمایتی خود از آنها در مقابل خیل وسیع تولید و عرضه کنندگان کالا و خدمات دنبال می‌نمایند.

این مسأله هر روز با پیشرفت تکنولوژی و استفاده از فناوری‌های جدید چهره تازه‌ای به خود گرفته و ابعاد گسترده‌تری پیدا می‌کند. لذا موضوع حمایت از حقوق مصرف‌کننده ایجاب می‌کند تا در کنار مسائل حقوقی، تدابیری اتخاذ شود تا تولیدکنندگان با احساس مسئولیت و انگیزه بیشتری در جهت رعایت حقوق مصرف‌کننده به تولید و عرضه کالاها بپردازد. یکی از راهکارهای عملی ایجاد انگیزه در تولیدکنندگان

در جهت رعایت حقوق مصرف‌کننده، تشویق‌های مستقیم و غیر مستقیم دولت از تولیدکنندگان می‌باشد.

در همین راستا سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان برای تعامل با محافل علمی و آحاد مردم، روزی را به نام "روز ملی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان " نامگذاری کرده است.

به گفته یکی از کارشناسان اقتصادی استان، حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان از چنان اهمیتی برخوردار است که نمایندگان مجلس شورای اسلامی پس از بررسی لایحه ۲۳ ماده‌ای حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان که در سال‌های گذشته معطل مانده بود این لایحه را به تصویب رساندند. براساس این لایحه ارائه کنندگان کالا و خدمات ملزم به رعایت قیمت، کیفیت و ارائه خدمات پس از فروش برای کالاهایی هستند که به مصرف‌کنندگان عرضه می‌کنند.

اطلاع رسانی واقعی در مورد کالا، خودداری از فریب یا اشتباه مصرف‌کننده و هر گونه تبانی و تحصیل شرایط از سوی عرضه‌کنندگان کالا و خدمات که موجب کاهش عرضه، کیفیت یا افزایش قیمت شود، جرم محسوب می‌شود.

البته در سال‌های گذشته با وجود قانونی شدن حمایت از حقوق مصرف‌کننده، مصرف‌کنندگان از نوسانات قیمت، عرضه و کیفیت کالاها و خدمات زیان‌های بسیاری را متحمل شده‌اند و گرچه پیش از این نیز سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان وظیفه حمایت از حقوق آنها را برعهده داشته، اما این سازمان عملاً قادر به ادای این حقوق نبوده است؛ به نحوی که افزایش قیمت برخی کالاهای اساسی پایین آمدن کیفیت را نیز به دنبال داشته است.

یک کارشناس استناددار، تصویب لایحه حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و شکل‌گیری تشکلهای

غیردولتی در این زمینه را گامی در جهت حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان تلقی نموده، اما در خصوص دغدغه‌های اجرایی نشدن این لایحه می‌گوید: در این لایحه ایده حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان مفید است، اما مشکلی که ممکن است این لایحه در عمل با آن مواجه شود؛ تداخلی است که با قانون نظام صنفی در زمینه نوع تخلفات و جرایمی دارد که در این قانون ذکر و مشابه تخلفات و جرایم قانون نظام صنفی می‌باشد.

از نظر مرجع رسیدگی‌کننده ممکن است تداخلی به وجود آید، اما در صورتی که این قانون و قانون نظام صنفی را با نادیده گرفتن نقاط مشترک و تداخل مذکور در نظر بگیریم گامی در جهت حفظ حقوق مصرف‌کننده خواهد بود.

وی در زمینه امکان تقابل تشکلهای غیردولتی در مواردی مانند افزایش تعرفه‌ها که دولت در آن نقش دارد، می‌گوید: تشکلهای غیردولتی، غیرانتفاعی و غیر سیاسی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان، اختیاراتی برای رسیدگی به شکایات از اشخاص حقیقی و حقوقی برای حل و فصل یا ارجاع موضوع به سازمان تعزیرات حکومتی دارند.

در قانون نظام صنفی اتحادیه‌هایی برای رسیدگی به این تخلفات پیش‌بینی شده،اما در این قانون سازمان تعزیرات حکومتی که سازمانی اجرایی قضایی است، وجود دارد گرچه از نظر روشی و اجرایی برای رسیدگی به تخلفات دولت در زمینه تضییع حقوق مصرف‌کنندگان ایراداتی وجود دارد، اما این سازمان در اختیار قوه قضاییه بوده و اختیاراتی فراتر از محاکم دارد و دلیلی ندارد که با وجود قوه‌قضاییه‌توان به این تخلفات رسیدگی کرد.در مجموع این قانون با آگاهسازی مصرف‌کنندگان و اعمال ابزارهای قانونی یک گام به جلو در جهت تحقق حقوق مصرف‌کنندگان خواهد بود.

■ **خلأقانونی و اجرایی حمایت از مصرف‌کنندگان**
این کارشناس با اشاره به خلأ قانونی و اجرایی که برای ادای حقوق مصرف‌کنندگان وجود دارد، معتقد است: قوانین موجود کشور حامی حقوق مصرف‌کنندگان نبوده و آنچه تاکنون در این زمینه مدنظر قرار گرفته؛ وجود سازمان حمایت است که داعیه حمایت همزمان از تولیدکننده و مصرف‌کننده را دارد. این سازمان کوچکترین توجهی به منافع مصرف‌کنندگان نداشته و نمی‌توان در تاریخ تشکیل آن حفظ منافع مصرف‌کننده را پیدا کرد و در مجموع امکان حمایت توأم از تولید و مصرف در یک سازمان وجود ندارد.

این اقتصاددان می‌افزاید: در هر معامله‌ای عرضه‌کنندگان کالا اطلاعات بیشتری نسبت به مصرف‌کنندگان داشته و پنهان کردن این اطلاعات منافع

بسیاری از قوانین دیگر عملاً فایده‌ای را دربر نخواهد داشت.

در حقیقت، معتمد علوه بر تصویب این قانون و شکل‌گیری تشکلهای غیردولتی باید فرهنگ حفظ و صیانت از حقوق مصرف‌کننده در بین خریداران ایجاد شود که در این زمینه آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها و رسانه‌های جمعی با اطلاع رسانی شفاف می‌توانند نسل آینده را با این حقوق آشنا ساخته و زمینه مراجعه مصرف‌کننده به مراجع ذی‌ربط برای استیفای این حقوق را فراهم سازند.

■ **نظام رقابتی بازار و حقوق مصرف‌کننده**
این درحالی است که کارشناس دیگری حق انتخاب مردم در بازار و نظام اقتصاد بازار مبتنی بر حاکمیت مصرف‌کننده را از پیش شرطهای رعایت این حقوق دانسته و می‌گوید: باید حقوق مصرف‌کنندگان به درستی تعریف شود، عرضه‌کنندگان همه موارد مربوط به قیمت و کیفیت کالا را رعایت نموده و در چارچوب نظام رقابتی در اختیار مصرف‌کنندگان قرار دهند. از سوی دیگر مصرف‌کنندگان با تشکیل انجمن‌های مختلف چگونگی استیفای این حقوق را پیگیری کنند.

این استاد اقتصاددان و استاد دانشگاه با بیان این که حمایت از حقوق مصرف‌کننده از مدت‌ها پیش و در دوره‌های مختلف مجلس مطرح بوده، به عملکرد سازمان حمایت‌اشعار کرده و می‌گوید: سازمان حمایت در سال‌های گذشته به مسیر اشتباهی وارد شده و عملاً به حقوق مصرف‌کنندگان لطمه زده است. در واقع این سازمان در نقش یک سازمان قیمت‌گذار عمل کرده که گرچه هدف حمایت از مصرف‌کننده را دنبال می‌کرده، اما به دلیل تحمیل قیمت‌های غیرواقعی به تولیدکننده موجب دور شدن بازار از حالت رقابتی و زیان مصرف‌کنندگان شده است.

وی می‌افزاید: حتی در بازاری که رقابتی نباشد اطلاع مصرف‌کنندگان از حقوق خود، نقطه شروع حرکت به سمت بازار رقابتی است. اکنون خدمات تلفن همراه در یک بازار کاملاً انحصاری عرضه می‌شود که با قدرتمند شدن انجمن‌های غیردولتی آنها قادر به دفاع از حقوق مصرف‌کننده خواهند بود و این امکان فراهم می‌شود تا به شکل سازمان‌یافته‌ای از طریق مراجع قضایی ادای حقوق مصرف‌کنندگان دنبال شود.

وی می‌گوید:این انجمن‌ها با فشار افکار عمومی و از طریق مراجع قضایی قادر به جلوگیری از نوسانات قیمت و عرضه کالاها و دفاع از حقوق مصرف‌کننده خواهند بود.باید این انجمن‌ها به شکل سازمان‌یافته در زمینه کالاهای مختلف مانند تلفن همراه، خودرو و... تشکیل و عرضه‌کنندگان را برای بهبود کیفیت تحت فشار قرار دهند.

حمایت از حقوق مصرف‌کننده

از حرف تا عمل

مصرف‌کننده را به خطر می‌اندازد.

بر این اساس تضمین کیفیت کالایی که به مصرف‌کننده فروخته می‌شود از موارد حمایت از حقوق مصرف‌کننده است. در همه دنیا سازمان‌های غیردولتی منافع مصرف‌کنندگان را حفظ می‌کنند؛ چراکه همیشه یکی از طرف‌های رعایت این حقوق دولت است و باید سازمانی غیردولتی وجود داشته باشد که مقامات دولتی در شکل‌گیری آن نقش نداشته باشند.

وی می‌افزاید: نمی‌توان از یک سو احقاق حقوق مردم و واگذاری امور به آنها را مدنظر داشت و از سوی دیگر دولت حاضر به دست برداشتن از انحطاط‌طلبی خود نباشد.

گرچه در همه دنیا به تشکلهای غیردولتی قدرت زیادی داده نمی‌شود، اما وقتی دولت متوجه شود که جامعه از تصمیم اتخاذ شده ناراضی است مجبور به اصلاح آن خواهد بود. در واقع تشکلهای غیردولتی گروه‌های فشاری هستند که با پشتیبانی مردم حقوق مصرف‌کنندگان را تأمین نموده و باید آگاهی مصرف‌کننده از این حقوق نیز با اطلاع رسانی مناسب صورت گیرد. تشکیل این انجمن‌ها ضروری بوده و بدون آن نمی‌توان حقوق مصرف‌کنندگان را استیفا کرد.

■ **ضرورت آشنایی مصرف‌کنندگان با حقوق خود**
از سوی دیگر با توجه به اینکه تاکنون در کشورمان قانون حمایت‌اشعار کرده و می‌گوید: تشکلهای غیردولتی، غیرانتفاعی و غیر سیاسی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان، اختیاراتی برای رسیدگی به شکایات از اشخاص حقیقی و حقوقی برای حل و فصل یا ارجاع موضوع به سازمان تعزیرات حکومتی دارند.

این کارشناس می‌افزاید: بعد از تصویب نهایی این قانون، دادگستری مسئولیت سنگینی را برعهده داشته و مرجع رسیدگی برای جلوگیری از تضییع این حقوق است؛ گرچه اداراتانی مانند امور اقتصادی و دارایی، کالا یا موارد ادعای فروشنده، این کالا را پس داده و خسارت دریافت کند. در کشورهای پیشرفته به دلیل آشنایی مصرف‌کنندگان با حقوق خود و سازمان‌های حامی این حقوق، رعایت حقوق مصرف‌کنندگان بیشتر در نظر گرفته می‌شود.

در صورتی که مصرف‌کنندگان آگاهی لازم از این حقوق نداشته باشند تصویب این قانون نیز مانند

ضمیمه تحلیلی، اطلاع‌رسانی، آموزشی

پنجشنبه، ۲۴ فروردین‌ماه ۱۳۹۱

پیام‌آدین

ضمیمه تحلیلی، اطلاع‌رسانی، آموزشی

پنجشنبه، ۲۴ فروردین‌ماه ۱۳۹۱

پیام‌آدین

همدان پیام

روزنامه

همدان پیام

روزنامه

تولید ملی را می‌توان در استان رقم زد

■ **محمد مهدی خلجی**

همدان پیام: امسال نیز با عنایت به فرمایش و پیام مقام معظم رهبری صاحب عنوانی شد و با توجه به مباحث مختلف موجود در کشور و منطقه و شرایط خاص کشور و نیاز به توسعه اقتصادی که پایه و زیربنای همه حوزه‌هاست مقام معظم رهبری چند سالی است که با نگاهی ویژه به حوزه اقتصادی نامگذاری و شعار سال را در این حوزه با نگاهی هوشمندانه انتخاب نموده‌اند.

همدان پیام: امسال نیز با نگاهی هوشمندسازی پیرانه مرحله دوم خود را خواهد گذراند و این امر قطعا بر وضعیت قیمت‌ها تأثیر خواهد گذاشت و همچنین شکل تریبی که به سرکردگی آمریکا، جمهوری

اسلامی ایران را هدف قرار داده است، پرداخت به امسال با توجه به اینکه قانون هدفمندسازی پیرانه رهبری امسال را سال «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» نامگذاری کنند و در این باره این نکته نیز ضروری است که مدیران ارشد کشور و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی این امر را تنها

به گونه شعار در نظر نگیرند و این مهم را با تلاشی شبانه روزی اجرایی کنند و در نهایت این تلاش، روزی برسد که در جامعه ایرانی، هر شهروند ایرانی تنها کالای ایرانی خرید نماید و این مهم تنها به واسطه تولید ملی حاصل خواهد شد.

نگاه هوشمندانه مقام معظم رهبری در این نامگذاری و درایت ایشان از منظرهای مختلف قابل تحلیل و بررسی است و می‌توان از حوزه فرهنگ و هنر نیز این شعار اقتصادی را تفسیر نمود و با توجه

به همین شعار و نامگذاری، فعالیتی موفق و قابل قبول از مدیران حوزه فرهنگ و هنر انتظار داشت. پس از تولید ملی قطعا مبحثی به نام خرید و عرضه کالای ملی رقم خواهد خورد و این کالا می‌تواند کالای فرهنگی باشد و تولیدات فرهنگی و هنری نیز می‌تواند برای جامعه بسیار مهم ارزیابی شود؛ چرا که وقتی تولیدات ملی در حوزه فرهنگی و

تحقق شعار سال با استفاده از تمام ظرفیت‌ها

■ **محمد سهرابی**

همدان پیام: تأکید رهبر معظم انقلاب اسلامی بر تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی نه‌تنها اهمیت و حساسیت موضوع و ضرورت پرداختن به آن در راستای رشد و رونق اقتصادی و تحقق اهداف مهم توسعه کشور را نمایان می‌سازد؛ بلکه طرح چنین موضوعی نشان

می‌دهد که رهبری با درایت، بصیرت و هوشمندی خود و شناختی که از مسائل و چالش‌های کنونی نظام دارند، روی آوردن به تولید ملی در ابعاد مختلف آن و حمایت همه‌جانبه از سرمایه‌های ارزشمند داخلی را به عنوان یک راهبرد مهم و استراتژیک در جهت اجرای بهتر برنامه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و دستیابی به استقلال و خودکفایی در زمینه‌های گوناگون از یک سو و مقابله منطقی و حساب شده با توطئه‌ها، تحریم‌ها و تهدیدهای دشمنان به ویژه در عرصه اقتصادی دانسته و تحقق آن را لازمه پیشرفت و تعالی کشور و نظام تلقی می‌نمایند.

بااین اوصاف موضوع تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی نه فقط به عنوان یک شعار؛ بلکه ضرورتی مهم در راستای حل مشکلات جامعه و حرکت از وضعیت

کنونی به سمت شرایط مطلوب‌تر بوده و ایجاب می‌کند که همه بخش‌های فعال جامعه در جهت دستیابی به راهبردهای لازم برای تحقق شعار سال تلاش نمایند و زمینه‌های عملیاتی شدن پیام رهبری را فراهم آورند.

در این راستا استفاده و بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های جامعه در سطح ملی یا مقیاس استانی بسیار ضروری و مهم بوده و باید طوری عمل شود که به دور از هر گونه تبلیغات یا انجام برنامه‌های شعاری، فرمایشات و رهنمودهای رهبری در زمینه تولید ملی و

حمایت از کار و سرمایه ایرانی در واقعیت امر جامه عمل پوشیده و آثار آن در ابعاد گوناگون به ویژه رشد و رونق اقتصادی مشاهده گردد.

اهمیت تولید و سرمایه‌گذاری در استان همدان که امروزه با برخی چالش‌های مهم در مسیر توسعه مواجه بوده و متأسفانه به رغم تمام داشته‌ها و ظرفیت‌های ارزشمند در زمینه‌های گوناگون و برخورداری از سوابق درخشان فرهنگی و پیشینه غنی تاریخی هنوز هم با شرایط مطلوب و در خور شأن خود فاصله دارد، بسیار بالا بوده و در صورت حل مشکلات این بخش و رفع موانع مهم کار و سرمایه‌گذاری در استان، می‌توان قدم‌های مؤثرتری در جهت ارتقای جایگاه استان به

موانع تولید در سال حمایت از تولید ملی

همدان پیام: نامگذاری سال ۱۳۹۱ توسط رهبر معظم انقلاب به نام «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی»، تأکید حکیمانه‌ای بر دغدغه‌های سال‌های اخیر متولیان امر صنعت و تجارت کشور بود. سند مسئولان استان ضمن نشان دادن میزان بالای پایبندی خود به فرامین رهبری، متناسب با شرایط، اقتضات، نیازها و امکانات استان در جهت تحقق چنین موضوع مهمی در مقیاس استانی تلاش و برنامه‌ریزی نمایند.

در این میان استفاده از تمام ظرفیت‌های موجود و فرصت‌ها و شرایطی که در آینده ایجاد می‌شود، امری ضروری و با اهمیت بوده و نباید هیچ‌گونه کوتاهی در این خصوص صورت گیرد. ظرفیت‌های ارزشمندی در استان براس تعداد همدان در زمینه‌های گوناگون اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی وجود دارد و گرچه بسیاری از آنها احصا شده و بعضا مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما با برنامه‌ریزی بهتر و مناسب می‌توان برخی دیگر از این ظرفیت‌ها و پتانسیل‌ها را شناسایی و در جهت تحقق شعار سال از آنها بهره‌گیری کرد.

پیرپای استاندارد همدان در اظهارات اخیر خود در شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان بر دو محور مهم کشاورزی و صنعت تأکید کرده و کار مهم دولت در راستای تحقق پیام رهبری را حمایت از تولیدات

کشاورزی و صنعتی عنوان کرده است. دو بخش مهم و قابل توجهی که در استان همدان نیازمند حمایت جدی هستند و در صورت اصلاح اساسی و ایجاد تحول در این بخش‌ها، بسیاری از مشکلات موجود حل و زمینه برای تولید، صادرات، کار و اشتغال فراهم می‌گردد.

همچنین مدیر ارشد استان در شورای اداری بر تشکیل ستاد ویژه توسعه صنعتی و تقویت فعالیت‌های مربوط به بخش کشاورزی تأکید کرده بود که همه اینها حاکمی

از اهمیت آنها به عنوان بخشی از ظرفیت‌های مهم استان در خصوص تحقق شعار سال است.

در کنار اینها باید از دیگر ظرفیت‌ها و امکانات استان نیز متناسب با اهمیت و میزان تأثیرگذاری آنها در امر سرمایه‌گذاری و تولید استفاده نمود تا همه توانمندی‌های بالقوه استان در جهت دستیابی به اهدافی چون تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی به صحنه آیند و در جهت ارتقای جایگاه استان مورد استفاده قرار گیرند.

بخش‌هایی از این قوانین را به صورت موانعی در راه تولیدکنندگان درآورده است، به گونه‌ای که عوارض ناشی از آنها، دقیقا خلاف مقصود تدوین‌کنندگان و تصویب‌کنندگان این قوانین هستند؛ برای نمونه، می‌توان به اثر منفی آن‌ها در ایجاد اشتغال اشاره نمود.

ب) موانع ناشی از ناهماهنگی نهادهای مالی و اعتباری با وجودی که هدف از ساخت نهادهای مالی و اعتباری گردش پول و ایجاد زمینه لازم برای سوددهی بیشتر فعالیت‌های اقتصادی است و این امر فرا روی دولت‌های گذشته و بعدی بوده و خواهد بود. در این سند با شاخص‌های عینی میزان رشدی که در هر بخش باید صورت بگیرد تا کشور به اهداف معین در سند برسد، مشخص و در بخش صنعت نیز چشم انداز آینده ترسیم شده است. بی‌گمان، میزان توجه به این اهداف و تلاش در این راه، معیار پایبندی هر یک از قوای سه‌گانه به پیروی از رهبری و دلبستگی به اعتلای نظام جمهوری اسلامی است.

ارتقای تولید ملی، بدون توجه به مشکلات موجود در رشد صنعت داخلی و رفع این مشکلات امکان‌پذیر نیست. آسیب‌شناسی صنعت کشور و شناسایی موانع فرا روی صنعتگران و سرمایه‌گذاران برای

ایجاد صنایع جدید، افزایش تولید واحدهای موجود و بهبود کیفیت محصولات تولیدی، نخستین گام در راه رفع مشکلات تولید و تسهیل سرمایه‌گذاری است

و به‌همین دلیل، تسهیل و تسهیل سرمایه‌گذاری است بی‌ثباتی قوانین و روش‌های اجرایی آنها و نیز برخورد‌های چندگانه با فعالان اقتصادی که بدون در نظر گرفتن پیامدهای سوء این گونه رفتارها و به ویژه تأثیر آنها بر صاحبان سرمایه درستکار صورت می‌پذیرد، موجب آن می‌شود که اطمینان از سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های اقتصادی دراز مدت – که ایجاد و راهبری صنایع تولیدی بخشی از این فعالیت‌هاست – گرفته شود.

از آنجا که کشور از تالطم‌های سال‌های آغازین تثبیت نظام جمهوری اسلامی گذر کرده و قوانین ناظر به حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید داخلی در دهه‌های اخیر به حد کفایت مصوب شده‌اند، شایسته نظام اسلامی – که هم نظام سرمایه‌داری لجام

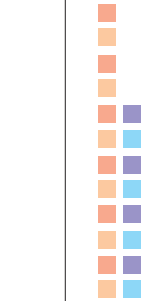
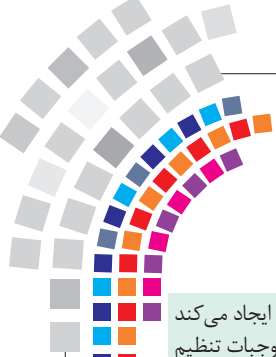
به دیگر کشورها از یک سو درآمد ملی ایجاد می‌کند و از سوی دیگر، ارتباطات اقتصادی موجبات تنظیم روابط خارجی و آثار مثبت در امنیت ملی را به دنبال دارد، صادرات محصولات بنگاه‌های تولیدی باید از عملیات بانکی و گمرکی، تداوم جویای صادراتی، ایجاد تسهیلات جدید از جمله این مشوق‌ها هستند و لازم است تمهیدات نویسی که با جهانی شدن اقتصاد هم‌خوانی دارند، در راستای افزایش صادرات غیر نفتی اندیشیده شود که در این زمینه، توجه به روش دیگر کشورها در حمایت از صادرکنندگان خود مفید خواهد بود تا جای خالی حمایت‌های دیپلماتیک به خوبی پر شود.

پرداختن به جنبه‌های گوناگون تولید ملی و استفاده از کار و سرمایه ایرانی در حوصله این یادداشت نیست؛ ولی یادآوری چند نکته ضروری است؛ نخست این که نام‌گذاری امسال در راستای نام‌گذاری سال گذشته، سال جهاد اقتصادی، تلقی می‌شود. در واقع از سال گذشته تأکید شد – در سال‌های آتی تداوم خواهد داشت و از نخستین ثمرات آن، رشد تولید ملی و اشتغال داخلی و نیز بکارگیری سرمایه‌های مادی ملت ایران خواهد بود.

دوم آنکه برای تحقق چنین ضرورتی، تلاش و همکاری همه مسئولان لازم و بلکه واجب است، زیرا بدون هماهنگی کامل قوای سه‌گانه، از جمله نظام بانکی و متولیان صنعت و تجارت و به ویژه سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان با مأموریت‌های جدید متناسب با نام‌گذاری امسال، این اهداف محقق نخواهد شد.

و سوم این که تقویت اقتصاد ملی، موجب تقویت جایگاه جمهوری اسلامی ایران در منطقه و جهان خواهد شد، زیرا نظام اسلامی مقتدر، الگوی مناسبی برای ملت‌های به با خاسته و دارای قدرت بازدارندگی در قبال دولت‌های زیاده‌خواه خواهد بود.

الهام امین‌زاده -نماینده مجلس هفتم

■ مهدی غلامی

همدان پیام: سال گذشته ادغام وزارتخانه‌ها از جمله مباحثی بود که در وقتی اندک با کار کارشناسی نه چندان قوی و ساده انگاری نمایندگان مجلس به ثمر نشست که شاید بتوان دولت را کوچک و استفاده بهینه را از زمان، کاهش هزینه‌ها، رفع یکسری از معضلات و کسب درآمد بیشتر انجام داد. اگر تغییر ساختار اداری از ابتدا مورد بررسی قرار گیرد می‌توان گفت که در طول چند دهه اخیر حوادث عجیب و غریبی رخ داده است؛ به طور مثال در یک دوره زمانی سازمان برنامه بودجه به وزارتخانه تبدیل شد و بعد از مدت زمانی این ساختار را نامناسب شناختند و دوباره آن را به سازمان تبدیل کردند و در سازمان دیگری ادغام نمودند. به عبارتی، در این سازمان بیش از هر سازمان دیگری، تغییر و تحولات داشته‌ایم. شاید تغییرات زیاد رخ داده از ماهیت وظیفه بودجه بندی نشأت می‌گیرد چون این سازمان منابع مالی کشور را تخصیص می‌دهد و این زمینه را فراهم می‌نماید تا منطقه‌ای از کشور رشد پیدا کند یا دچار کمبود بودجه شود. بنابراین بحث بودجه نیز با ساختار قدرت گره خورده و با ساخت تصمیم‌گیری در مجلس ارتباط پیدا می‌کند. ادغام ساختارهای تصمیم‌گیری در مجلس و هیأت دولت و موضوع تخصیص منابع مالی، یکی از مهمترین مباحثی است که در خط و مشی گذاری عمومی مورد توجه قرار می‌گیرد.

در ایران، رصد این تحولات نشان می‌دهد که دولت‌ها همواره در صدد بوده‌اند تا اقتدار خود را بیشتر کنند. با توجه به اینکه وزارتخانه در معرض نظارت مجلس فعالیت می‌کنند، بحث تبدیل وزارت برنامه و بودجه به سازمان مطرح شد. پس از مدتی در دولت نهم ادعا شد که ساختار بوروکراتیک این سازمان، مانعی برای توسعه محسوب می‌شود. بنابراین در ریاست جمهوری، معاونتی با عنوان معاونت راهبردی ایجاد شد و ساختار قدرت به آن محول شد. این مساله نشان می‌دهد که تغییر ساختارها پیش از آنکه فنی باشند، می‌توانند سیاسی باشند. البته به

موازات طرح مسائلی مانند ضرورت سرعت عمل، اظهاراتی مانند از بین رفتن استقلال به موازات ایجاد معاونت در ریاست جمهوری قابل طرح است. در یک مورد دیگر، تحول عجیب دیگری مانند جدا شدن بخش آموزش پزشکی از آموزش عالی مطرح شد که هنوز هم تبعات آن دامنگیر جامعه است؛ زیرا در هیچ جای دنیا مرسوم نبوده که واحدهای پزشکی از ساختار دانشگاه‌ها جدا شوند. البته برای این جداسازی دعای جالبی مطرح شد که به هیچ وجه از شان مدیران با این وضعیت بی‌نورند! دعای جالبی نظیر اینکه ما می‌خواهیم آموزش و برنامه ریزی به طور منسجم انجام دهیم.

آنچه امروز جامعه دانشگاهی را بیش از پیش آزرده خاطر می‌کند عدم استفاده کاربردی و عملی از پژوهش‌ها است. در این راستا آنچه که در قرن ۲۱ در کشور ما باید به آن بیش از گذشته به آن اهمیت داد همین موضوع می‌باشد که باید تغییرات وسیعی در این خصوص شکل گیرد.

تغییرات صورت گرفته یـا باید مبتنی بر نظریه باشند یا از تجربه نشأت بگیرند. این عوام زدگی که نظریه‌ها برای کتاب‌ها مناسب بوده و کاربردی در جامعه امروز ما ندارند، یاد کنار گذاشته شود. این

رهبری برای بیان عیب‌ها از نقطه مقابل آن‌ها استفاده می‌کنند و آن حسنی را که توجه به آن می‌تواند عیب‌ها را بر طرف کند، نام سال قرار می‌دهند. مثلاً در جامعه بی‌انضباطی اجتماعی وجود داشته و ایشان روی انضباط اجتماعی تأکید می‌کنند. یا وقتی بخواهند با تنبلی مقابله کنند، همت مضاعف را برمی‌گزینند

نظریه‌ها خلاصه تجربیات گذشتگان بوده و معمولاً با از مطالعات تطبیقی دیگران نشأت می‌گیرند یا از بررسی یک مورد مطالعه خاص. بنابراین اگر هدف، ایجاد تغییراتی است یا باید این تغییرها از نظریه‌ها استنباط شود یا اینکه بر اساس مطالعات تطبیقی یا مطالعه موردی.

بدون مطالعه نمی‌توان تصمیم‌گیری کرد که بخشی از دولت کوچک یا بزرگ شود. البته با توجه به ساختار کشورهای توسعه یافته به نظر می‌رسد ساختار مطلوب ساختاری است که در آن وزیران ارشدی بین ۷ تا ۱۰ نفر وجود داشته باشند و در نهایت حوزه‌های وزارتی کوچک‌تر، تحت نظر این افراد قرار بگیرند تا در این ساختار، امکان اتخاذ تصمیمات علمی‌تر و فرایکتر تر وجود داشته باشد البته شبیه به این ساختار در کشور ما وجود دارد. اکنون به جای واژه وزارت ارشد از واژه کمیسیون استفاده می‌شود؛ کمیسیون‌هایی بر بخش‌های اصلی وظایف دولت نظارت می‌کنند. این کمیسیون‌ها معمولاً با عضویت چند وزیر، حوزه های وظایف‌های خاص را اداره کرده، قدرت اجرایی خود را از طریق وزارتخانه‌ها اعمال می‌کنند. هرچند این شوراهای عالی از سرعت عمل وزارتخانه‌ها برخوردار نیستند و با قاطعیت نمی‌توانند مانع بهینه سازی بخشی شوند.

البته باید به این امر اشاره کرد که ما در ایران زندگی می‌کنیم. پس باید مطالعه ما ویژه ایران مینا قرار گیرد. در ایران با توجه به این که تعداد وزارتخانه‌ها زیاد است، این تعداد وزارتخانه، کار تصمیم‌گیری را مشکل می‌کند و گاهی منافع عمومی جامعه را تحت تأثیر منافع بخشی قرار می‌دهد.

دولت کوچک می‌تواند کارآمدی بیشتری داشته باشد اما این امر متضمن شروطی است. نمی‌توان ادعا کرد که با تعدد وزارتخانه‌ها سیستم متمرکز می‌شود، چون اینـ امر بستگی بدان دارد که چقدر تفویض اختیار شده باشد کما اینکه امکان دارد که شما چندین وزارتخانه داشته باشید اما

تفویض اختیار انجام نشده باشد؛ بنابراین با وجود وزارتخانه‌های زیاد، سیستم شما متمرکز می‌ماند. در ساختار حکومت، ماهیت قوانینی که نظارت بر ماهیت تصمیم‌گیری دارند، خیلی مهم است. ممکن است شما ۵ نفر نیرو داشته باشید و کارها را بین این ۵ نفر تقسیم کنید، اما گاهی با وجود ۱۰۰ نفر نیرو از توزیع و تفویض اختیار خودداری کنید که خود این امر می‌تواند حتی تا آنجا پیش رود که در شهرستان‌ها نیز تأثیر خود را بگذارد، چرا که کارایی مدیران با این وضعیت دچار مشکل شده و هر آنچه دستور نام دارد به عنوان شاخص در نظر گرفته شده و مدیر متخصص در هر حوزه‌ای به هر امری که دستور داده شود، بپردازد جزو اعمال نظر و استفاده از تخصص خود برای بهینه کردن سیستم. جالب اینکه در هر دوره و دولتی این موارد مکرر ذکر می‌شود، اما آنچه همواره در این خصوص مدنظر بوده است آزمون و خطاهایی بوده که امروز هم همچنان بر اساس همان رویه‌ها عمل می‌کنیم.

این آزمون و خطا توسط دولت‌های ما رویه شده و چندان مساله عجیب و چندان غیر متعارفی نیست.

متأسفانه در کشور ما در هیچ یک از دولت‌های گذشته تا کنون سندی مبتنی بر انجام مطالعات

علمی و کارشناسی وثیق منتشر نشده است. البته در خصوص ادغام وزارتخانه‌ها زود است که به قضاوت بنشینیم اما آنچه در سال گذشته از طرف فروزنده، معاون نیروی انسانی رئیس جمهور بیان شد مبنی بر اینکه ۱۵ سال کار مطالعاتی انجام شده است، می‌تواند اینـ امیدواری را ایجاد کند که با کار مطالعاتی و تخصصی به این مهم دست پیدا کرده‌ایم. البته تاکنون آنچه در کشور در خصوص ادغام دیدیم همان مباحث سیاسی بوده و هست و به‌نظر نمی‌رسد چنان دارای ثمرات فراوان نسبت به قبل بوده است، چرا که این ادغام‌ها زمانی می‌تواند مفید باشد که با درایت صورت پذیرد که اینـ درایت می‌تواند ما را به چند نکته سوق دهد.

اولین نکته این است که منافع عمومی کشور، بر اساس آمایش سرزمین مورد توجه قرار گیرد و وزرا باید آنچنان در این موارد دارای آگاهی باشند که بتوانند استعدادهای گوناگون کشور را در جهت‌های صنعتی، معدنی و ترابری و انتقال کالا در نظر بگیرند و با توجه به مصالح عامه تصمیم بگیرند که این امر خود از مهمترین مباحثی است که بحث طولانی را طلب می‌کند، چرا که با توجه به شعار کاری امسال این امر خود بسیاری از مشکلات در این خصوص را رفع خواهد کرد.

تأکید رهبر انقلاب در مورد نامگذاری امسال نیز در این خصوص است، چرا که رهبری برای بیان عیب‌ها از نقطه مقابل آن‌ها استفاده می‌کنند و آن حسنی را که توجه به آن می‌تواند عیب‌ها را بر طرف کند، نام سال قرار می‌دهند. مثلاً در جامعه بی‌انضباطی اجتماعی وجود داشته و ایشان روی انضباط

تخصص انگاری؛مهمترین عامل تصمیم گیری خردمندانه در کشور

ما مفهومی تحت عنوان عدالت بین نسلی داریم که بر این مقوله تأکید می‌کند که اگر تصمیمات ما نسل آینده را در گرو قرار بدهد یا مجبور به انجام کارهایی بکند که تمایلی به انجام آن نداشته باشند، این تصمیمات غیر عادلانه است. نکته دیگر تجربه‌ای است که ما از گذشته داشته‌ایم، ما تجربه ادغام وزارت جهاد و کشاورزی را داشتیم.

اشتغال یا شغل؟

■ یک کارشناس: اشتغال ایجاد شده در استان، پایدار نیست

■ **اکرم چهاردولی**

همدان پیام: یکی از نکاتی که در شعار امسال می‌توان بدان استنباط

کرد تأکید مقام معظم رهبری بر حمایت از کار و سرمایه ایرانی است. حمایتی که یکی از لازمه‌های آن می‌تواند ایجاد اشتغال پایدار در جامعه باشد. اشتغال مهمترین شعار مسئولان استان در سال‌های گذشته بوده و هست و در هر کارگروه و نشستی استاندارد بر تکلیف دستگاہ‌ها در این زمینه تأکید داشت و آمارهای مختلفی از سوی مسئولان منتشر شد؛ هر چند تناقض‌های موجود در آمارهای ۲۸ یا ۴۰ هزار نفری اشتغال در سال گذشته از جانب برخی شخصیت‌ها و نهاده‌ها محل تردید واقع شد و درباره پایدار یا موقت بودن اشتغال‌ها سخن به میان آمد. بنابراین لازم است در ارزیابی آمار اشتغال دقت شود و تنها جذب به روز نیروها مد نظر نباشد بلکه استمرار وضعیت آنها نیز مد نظر قرار گیرد.

در مجموع اگر اشتغالی ایجاد می‌شود باید تدبیر لازم برای حفظ آن صورت بگیرد؛ به طوری که افراد شاغل در یک سال از کار خود بیکار

نشوند و بازدهی لازم را داشته باشند.

■

■

در همین زمینه یک کارشناس حوزه اقتصادی در استان می‌گوید: اشتغال پایدار یعنی فردی که شاغل می‌شود حداقل در میان‌مدت ۳ تا ۵ سال ثبات شغلی داشته باشد و دریافتی‌اش از میزان پرداختی‌کی وزارت کار به عنوان حقوق پایه مشخص کرده کمتر نباشد. اما در حال حاضر آماری که پیرامون اشتغال ارائه می‌شود به نوعی خدشه‌دار است؛ به طوری که بخش عمده‌ای از آن اشتغال پایدار نیست و برخی از کارگاه‌ها با نیروها قرارداد یک ماهه می‌بندند و در قرارداد یادشده فرد شاغل بیمه نمی‌شود و حداقل پرداختی به فرد شاغل در برخی کارگاه‌ها از میزان پرداخت وزارت کار پایین‌تر است. و از همه مهم‌تر بی‌ثباتی شغلی، امنیت روانی فرد شاغلان را دچار خدشه می‌کند.

ظاهر پورمجاهد با بیان اینکه معمولاً آمار اشتغال با تعداد بیمه‌شدگان همخوانی ندارد، اظهار داشت: این موضوع بیانگر آن است که بسیاری

از کسانی که سر کار می‌روند نیروهای موقتی هستند و عملاً مشمول بیمه نشدند.

وی با اشاره به آثار اجتماعی ناشی از نابسامانی در حوزه اشتغال در جامعه گفت: ممکن است افراد شاغل در این کارگاه تجربه‌ای کسب کنند اما به عنوان شاغل دائم آن کارگاه یا واحد تولیدی محسوب

نشوند که این امر در مجموع به زیان فرد شاغل و واحد صنعتی و استان خواهد بود.

پورمجاهد با بیان اینکه این آمار باید مبنای برنامه‌ریزی آتی قرار

گیرد، اضافه کرد: به صورت‌های مختلف تفاوت‌هایی بین آمار شاغلان دو یا سه سال گذشته ملاحظه می‌شود و نگاه دقیق به آمار، بیانگر آن است که آمارها با هم همخوانی ندارند حالا اگر این آمار را مرکز آمار ایران داده باشد یا دستگاه‌های اجرایی استان؛ به هر حال متفاوت هستند. هر چند آمار مرکز آمار ایران را دستگاه‌های استان تهیه می‌کنند.

این کارشناس اقتصاد افزود: در یک نظام متعادل اقتصادی و عرضه و

تقاضای نیروی کار باید اکثریت کسانی که شاغل می‌شوند بر اساس قانون کار شاغل باشند. در حال حاضر افراد زیادی به صندوق بیمه بیکاری مراجعه می‌کنند و این صندوق به شدت با کاهش منابع روبروست و یکی از عوارض بکارگیری نیروهای موقت ایجاد گرفتاری برای صندوق تأمین اجتماعی و بیمه بیکاری بوده است.

پورمجاهد در خصوص نامگذاری امسال به سال «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» هم گفت: تولید ملی و حمایت از آن نیازمند نیروی انسانی ماهر و ابزار و امکانات است که لازم است این شرایط برای سرمایه‌گذار و فرد تولیدکننده فراهم شود.

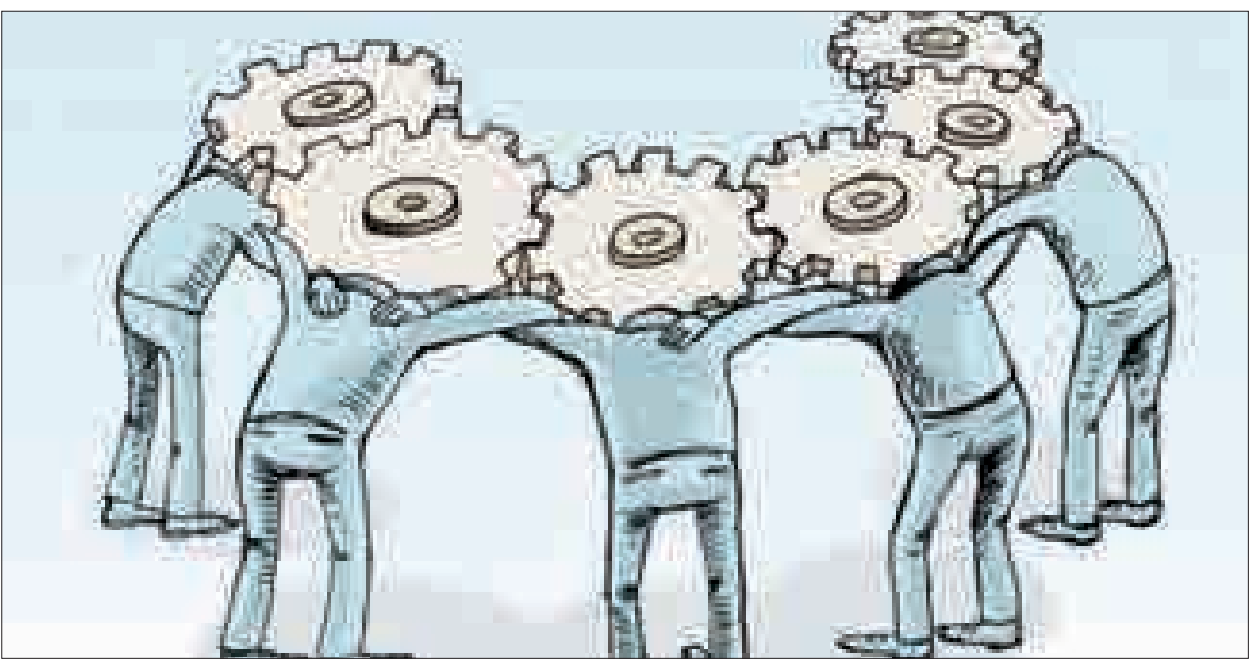
نیروی انسانی ماهر و ابزار و امکانات است که لازم است این شرایط

برای سرمایه‌گذار و فرد تولیدکننده فراهم شود.

و شرط بعدی تأمین بازار مناسب و جلوگیری از تنش در بازارهای داخلی و هماهنگی در تعامل با بازارهای بین‌المللی و استفاده از ظرفیت‌های خالی در کارگاه‌ها و واحدهایی است که به دلیل سرمایه در گردش با ظرفیت پایین کار می‌کنند.

وی ادامه داد: برای رسیدن به اهداف مورد نظر باید به تولیدکننده توجه شود و نظام بانکی به تولیدکننده نگاه متعادل و منطقی داشته

تخصص انگاری؛مهمترین عامل تصمیم گیری خردمندانه در کشور

دولتی و غیر دولتی است. زیرا مردم هستند که جهامی می‌کنند و به صورت سازمانی غیر انتفاعی و غیر حکومتی و ngo باقی می‌ماند. تلفیق جهاد و کشاورزی به معنی تزریق تنها دستاورد بورکراسی انقلاب، در این وزارتخانه بود. این موضوع با توجه به مقدمه قانون اساسی که بورکراسی موجود را ابزاری طاغوتی می‌دانست، اهمیت مضاعف پیدا می‌کند، البته تدوین کنندگان قانون اساسی وقت کافی

برای شناخت بورکراسی نداشتند؛ شاید بر اساس بورکراسی جامعه ایران، این قضاوت را انجام دادند؛ در حالی‌که بروکراسی در کشورهای غربی، فاقد مشکلات موجود در بروکراسی ایرانی بوده و برای توسعه اداری و ارتقای طراحی شده بود. برای تدوین

این سیستم اداری زحمات زیادی کشیده شد، به ترتیبی که تمامی مطالعات پس از ماکس وبر تحت تأثیر نظریه بورکراسی قرار گرفت. البته برای این دیدگاه در مقدمه قانون اساسی، باید تفسیری ارائه

شود تا افراد دچار اشتباه نشوند. جهاد سازندگی با این ادعا که ما نمی‌خواهیم ساختار اداری متداول داشته باشیم و می‌خواهیم نهاد جدیدی را بر اساس

آرمان‌های انقلاب بنا کنیم، تأسیس شد. قرار بود جهاد به عنوان یادگار انقلاب در معادلات اجتماعی حضور داشته باشد؛ اما تبدیل آن به بورکراسی ماشینی، در واقع آن را حذف کرد. به عبارت بهتر، جهاد با کشاورزی ادغام نشد، بلکه در آن حل شده و نیروهای جهاد در ساختار اداری کشاورزی نتوانستند

یک کمیته سخن گفت که در آن ۵ نفر از افراد باتجربه و فعال به صورت شبانه‌روز به بررسی مشکلات واحدهای تولیدی بپردازند و پیشنهاد مشخص خود را مبنی بر کمک به واحدهای تولیدی به مسئولان اجرایی استان ارائه دهند؛ در غیر این صورت تشکیل جلسات و نشست‌های مختلف و متفرقه نتیجه‌بخش نخواهد بود.

تولید ملی و حمایت از آن نیازمند نیروی انسانی ماهر و ابزار و امکانات است که لازم است این شرایط برای سرمایه‌گذار و فرد تولیدکننده فراهم شود. و شرط بعدی تأمین بازار مناسب و جلوگیری از تنش در بازارهای داخلی و هماهنگی در تعامل با بازارهای بین‌المللی و استفاده از ظرفیت‌های خالی در کارگاه‌ها و واحدهایی است که به دلیل سرمایه در گردش با ظرفیت پایین کار می‌کنند.

حال اگر به این نوشته به‌عنوان یک تحقیق و یا شاید یک نظر نگاه کنیم؛ راهکار و یا یک نظریه تجویزی می‌تواند، اینگونه بیان شود که دولت باید بیشتر از دیدگاه‌های دانشگاه‌ها بهره بگیرد. این عیب فقط متوجه دولت‌ها نیست، بلکه دانشگاهیان نیز باید اینـ مسائل را رصد کنند؛ در حالی‌که موضوعات پژوهش‌های دانشگاهی خوب هدایت نمی‌شود، شاید این انتظار وجود دارد که دولت ارتباط خوبی با دانشگاه برقرار کند؛ زیرا وجود بدنه دانشگاهی

وابسته به دولت، به جز کشورهای کمونیستی چندان مرسوم نبوده است. دانشگاه باید آزادانه و مستقل به رصد و نقد دولت بپردازند. در صورت اعطای بودجه کافی دانشگاه می‌تواند درباره ساختار مطلوب حکومت با رویکردی آینده پژوهانه، آینده پژوهی زمینه، چرا که تحقیق و پژوهش تنها منحص به یک کتاب، یک شهر و یک کشور نمی‌شود، بلکه مجموعه‌ای از آنها با عملکردهای مختلف مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند که در حیطه تخصص هر پژوهنده‌ای به نتیجه‌گیری‌های ارزنده و عملی دست پیدا می‌کنند که استفاده دولت‌ها فارغ از دید سیاسی بسیار در این خصوص می‌تواند نتایج مثبتی به همراه داشته باشد که خود این امر نیز تنها در سایه تخصص انگاری است که شکل می‌گیرد که متأسفانه اهمیت این مسأله آن زمانی مضاعف می‌شود که شما برای درمان خود اجازه نمی‌دهید که یک فرد غیر متخصص به درمان شما بپردازد، اما به راحتی اداره امور شهر و کشور را به افراد غیر متخصص واگذار می‌کنید، چرا دور برویم اگر به اطراف خود نگاهی بیاندازیم می‌بینیم متخصص پتروشیمی از فرهنگ می‌گوید، فیلسوف درباره نکات فنی ساختار اظهار نظر می‌کند و متخصص زیست‌شناسی درباره روانشناسی اجتماعی سخن می‌راند.

به نظر می‌رسد آنچه می‌تواند این امور را اصلاح کند باز تعریفی است که باید در ساختارها ایجاد شود. باید زمینه چیلور برچیده شود و امکان نظارت همه جانبه وجود داشته باشد می‌توان یک حوزه وزارتی عین حال، یک حوزه وزارتی کوچک می‌تواند زمینه ساز، فسادهای مالی بزرگی باشد به ویژه هنگامی که مورد نظارت کافی قرار نگیرد.

که اینـ خود بحث دیگری را طلب می‌کند که در چند خط می‌توان گفت: بحث ساختار سازمان خیلی پیچیده است و به چند عامل بستگی دارد.

تعدد قوانین و تسلسل وزارتخانه‌ها و اینکه چند رتبه سازمانی و معاونت وجود دارد. به سه میزان مکتوبات رسمی و غیر رسمی و رویه‌های متداول و نظایر آن بستگی دارد. برخی از اظهار کنندگان ساختار را به قرینه لفظی مانند اسکلت ساختمان

در نظر می‌گیرند در حالی که ساختار به همه ابعاد و جنبه‌های جامعه و ساختمانی که در آن ساکن است، مرتبط است. مقوله ساختار به این مهم

بستگی دارد که چه مقدار از اختیارت تفویض شده است. امکان دارد که هیچ اختیاری تفویض نشده باشد در این صورت ساختار بسیار متمرکز است. چه باشد یک ساختار بلند سلسله مراتبی برای مثال با ده طبقه، سریع‌تر از ساختار کوتاه دو طبقه‌ای فعالیت نماید. این حجم قوانین، رسمیت گرای و تمرکز است که در کنار پیچیدگی و تعداد طبقات، ساختار را معرفی می‌کند.

بازهم این امید وجود دارد که به تدریج با مستند سازی تجربیات، کشور به سوی تعادلی پویا هدایت شود، البته دانشگاه باید بصیرت ملی را توسعه بدهد و دولت‌ها را بی محایا نقد کند اگر تصمیم‌های امروز را کارشناسی شده نمی‌دانیم، متأسفانه باید گفت که بدون وجودت اداری امروز نیز میراث گذشته‌های فاقد بنیان کار کارشناسی است پس سیستمی که تغییر می‌کند به اندازه سیستمی که ایجاد می‌شود بی‌اعتبار است، نه اینکه سیستمی معتبر به لحاظ تداول، معتبر شناسایی شده باشد و بعد ادعا شود می‌تواند، اینگونه بیان شود که دولت باید بیشتر از ساختاری فاقد اعتبار جایگزین ساختار دیگری می‌شود که آن هم بی اعتبار است. در آخر این ما هستیم که قضاوت آنگذنان را در مورد خودمان رقم می‌زنیم پس این سوال را از خودمان بپرسیم که آیا می‌توان تصمیم‌گیری در کشور را خردمندانه‌تر هدایت کرد یا نه؟!